Incipit prologus ſancti Hiero-
nimi in libros Regum.

Viginti et duas literas eē
apud hebreos. ſiroꝝ quo-
q; lingua ⁊ caldeoꝝ teſta
tur que hebree magna ex
parte confinis eſt. Nam
ipi viginti duo elementa habent eodem
ſono. ſed diuerſis caracteribꝫ. Sama-
ritani etiā pentateucū moiſi totidē lite
ras ſcriptitāt. figuris tantū ⁊ apicibꝫ di
ſcrepantes. Certūq; ē eſdram ſcribam
legiſq; doctorem poſt captam hieroſoli
mā et inſtaurationē tēpli ſub ſoroba-
bel alias literas reperiſſe q̄bꝫ nūc vti-
mur cū ad illud tps iidem ſamaritano
rū ⁊ hebreoꝝ caracteres fuerint. In li-
bro quoq; numeroꝝ hec eadē ſupputa-
tio. ſub leuitaꝝ ac ſacerdotū cenſu mi-
ſtice oſtendit̄. ⁊ nomē dn̄i tetragrāma-
ton in quibuſdā grecis voluminibꝫ vſ-
q; hodie antiquis expreſſum lr̄is inue-
nimus. Sed ⁊ pſalmi triceſimuſſext⁹
⁊ centeſimuſdecimus ⁊ centeſimuſun
decimus et centeſimuſdecimuſoctau⁹
⁊ centeſimuſquadrageſimuſquartus.
quāq; diuerſo ſcribāt̄ metro. tn̄ eiuſdē
nūeri texūtur alphabeto. Et hieremie
lamentatōnes ⁊ orō eius ſalomonis q̄-
q; in fine ꝓuerbia ab eo loco in quo ait
Mulierē fortē quis inueniet eiſdē al-
phabetis vel inciſionibus ſupputātur.
Porro q̄nq; lr̄e duplices apud hebreoſ
ſunt caph. mem. nun. phe. ſade. Alit̄ enī
ſcribūtur ꝑ has principia medietateſ-
q; verboꝝ. aliter fines. vn̄ et a pleriſq; li-
bri duplices eſtimātur. ſamuel. mala-
chim dabreiamin. eſdras. hieremias.
cū cinoth. i. lamētatōibꝫ ſuis. Quō igi
tur viginti duo elementa ſunt ꝑ q̄ ſcri-
bim⁹ hebraice oīe qd̄ loq̄mur. ⁊ eoꝝ
initiis vox hūana ꝯphendit̄. ita viginti
duo volumina ſupputant̄. q̄bꝫ q̄ſi lr̄is ⁊
exordiis in dei doctrina tenera adhuc ⁊
lactens viri iuſti erudit̄ infantia. Pri-
mus apud eos liber vocat̄ breſith. quē
nos geneſim dicim⁹. ſecūd⁹ elleſmoth
q̄ exodus appellat̄. tercius vagecra. i. le
uiticus. quartus vagedaber. quē nume
rum vocamus. quītus elleaddabarim.
q̄ deuteronomiū p̄notat̄. Hi ſunt q̄n-
q; libri moiſi. q̄s ꝓprie thorath. i. legem
appellant. Scd̄m ꝓphetaꝝ ordinē fa-
ciūt ⁊ incipiunt ab ieſu filio naue. qui
apud illos ioſue ben nun dr̄. Deinde
ſubtexūt ſopthim. i. iudicū librū ⁊ ī eū-
dem ꝯpingunt ruth. q2 in diebꝫ iudicū
fcā ei⁹ narrat̄ hiſtoria. terci⁹ ſeq̄t̄ ſamu-
el. quē nos regnoꝝ primū ⁊ ſecundū di
cimus. q̄rtus malachim. i. regū qui ter
cio ⁊ q̄rto regnoꝝ volumine cōtinetur.
Meliuſq; multo ē malachim. i. regum
q̄ȝ malacoth. i. regnoꝝ dicere. Non enī
multarū gentiū deſcribit regna. ſȝ vni⁹
iſraelitici ꝓpli q̄ tribubꝫ duodecim cōti
net̄. q̄ntus ē eſaias. ſextus hieremias.
ſeptimus ezechiel. octau⁹ liber duode-
cim ꝓphetaꝝ. q̄ apud illos vocat̄ thare-
aſra. Terci⁹ ordo. agiographa poſſidet.
Et primus liber īcipit ab iob. ſecūdus
a dauid quē q̄nq; īciſionibꝫ ⁊ vno pſal-
moꝝ volumine ꝯplendūt. tercius ē ſa-
lomon. tres libros h̄n̄s. ꝓuerbia. q̄ illi
parabolas. i. maſloth appellāt. q̄rtus ec
cleſiaſten. i. coeleth. q̄ntus ē canticū cā
ticoꝝ. quē titulo ſiraſirim p̄notāt. ſext⁹
eſt daniel. ſeptimus dabreiamin. i. ver-
ba dieꝝ qd̄ ſignificantius chronicon to
tius diuine hiſtorie poſſumus appella-
re. q̄ liber apud nos paralipomenon pri
mus ⁊ ſcd̄us inſcribit̄. octau⁹ eſdras. q̄
⁊ ipi ſimiliter apud grecos ⁊ latinos in
duos libros diuiſus eſt. nonus heſter.
Atq; ita fiūt pariter veteris legis libri vi-
ginti duo. i. moiſi q̄nq;. et ꝓphetaꝝ octo
agiographoꝝ nouē. quāq; nōnulli ruth
⁊ cinoth inter agiographa ſcriptitent ⁊
hos libros in ſuo putēt nūero ſupputā
dos. ac ꝑ hoc eē priſce legis libros viginti
q̄tuor. q̄s ſub nūero viginti q̄tuor ſeni-
orū apocalipſis iohānis inducit. adorā
tes agnū ⁊ coronas ſuas ꝓſtratis vulti
bus offerētes. ſtantibꝫ corā q̄tuor aīali
bus oculatis an̄ ⁊ retro. i. in p̄teritū ⁊ ī
futuꝝ reſpiciētibꝫ ⁊ indeſeſſa voce clamā
tibꝫ. ſcūs. ſcūs. ſcūs. dn̄s deus oīpotēs

qui erat ⁊ qui eſt ⁊ qui venturus eſt. Hic
ꝓlogus ſcripturarū q̄ſi galiatū ꝑncipiū
oībus libꝛis q̄s de hebꝛeo vertim⁹ in la-
tinū ꝯuenire pt. vt ſcire valeam⁹ quic-
q̄d extra hos eſt inter apocripha eē ponē
dū. Igit̄ ſapiā q̄ vulgo ſalomonis inſcri
bitur ⁊ ieſu fi. ij ſyrach liber. et iudith. et
tobias ⁊ paſtoꝛ nō ſunt in canone. Ma
chabeoꝝ pꝛimū libꝝ hebꝛaicū reppi. Se
cund⁹ grecus ē. q̄d ex ipa ꝓhraſin ꝓba-
ri pt. Que cū ita ſe habeāt. obſecro te le
ctoꝛ ne laboꝛē meū rep̄hēſionē eſtimes
antiq̄ꝝ. In tēplo dei offert vnuſq̄ſq3 q̄d
pt. Alij auꝝ ⁊ argentū ⁊ lapides p̄cioſos
alij byſſū ⁊ purpurā ⁊ coccū offert ⁊ hya
cintū. Nobiſcū bn̄ agit̄. ſi obtulerimus
pelles ⁊ capꝛaꝝ pilos. Et tn̄ apl's ꝯtēti-
biliora nr̄a magis neccia iudicat. Vn̄ ⁊ to
ta illa tabernaculi pulcritudo ⁊ ꝑ ſingu-
las ſpēs eccleſie p̄ntis futureq3 diſtin-
ctio pellib⁹ tegit̄ ⁊ cilitijs: ardoꝛēq3 ſolis
et iniuriā imbꝛiū ea q̄ viliora ſunt ꝓhi-
bēt. Lege g̊ pꝛimū ſamuel et malachim
meū. Meū inq̄3 meū. Quicq̄d ei crebꝛi
us vertēdo ⁊ emendādo ſollicit⁹ ⁊ didi
cim⁹ ⁊ tenem⁹: nr̄m eſt. Et cū intellexe-
ris q̄d antea neſciebaſ. vl' interpꝛetē me
eſtimato ſi grat⁹ es. vel paraphraſtē ſi
ingratus quāq3 mihi oīno ꝯſci⁹ nō ſim.
mutaſſe me quippiā de hebꝛaica veritate
Certe ſi incredulꝰ es. lege grecos codi
ces ⁊ latinos. et cōfer cū his opuſculis
q̄ nuꝑ emēdauim⁹ ⁊ vbicūq3 diſcrepare
inter ſe videris: interroga quēlibet he-
bꝛeoꝝ. cui magis accomodare debeas fi-
dē. et ſi nr̄a firmauerit: puto q̄ eum nō
eſtimes ꝯiectoꝛē vt in eodē loco mecū
ſil'r diuinarit. Sed et vos famulas xp̄i
rogo q̄ dn̄i diſcumbētis p̄cioſiſſima fi-
dei myrrha vngitiſ caput. q̄ nequaq3 ſal
uatoꝛē q̄ritis in ſepulcro q̄b⁹ iā ad patrē
xp̄s aſcēdit. vt ꝯ latrātes canes q̄ aduer
ſum me rabido oꝛe deſeuiūt. et circūeūt
ciuitatē atq3 in eo ſe doctos arbitrant̄. ſi
alijs detrahāt: oꝛationū veſtraꝝ clypeos
opponatis. Ego ſciēs humilitatē meā.
illi⁹ ſp̄ ſn̄īe recoꝛdaboꝛ. Dixi cuſtodiā vi
as meas: vt non delinquam in lingua
mea. Poſui oꝛi meo cuſtodiā cū ꝯſiſte-
ret peccatoꝛ aduerſum me. Obmutui ⁊
humiliatus ſum ⁊ ſilui a bonis.

Explicit ꝓlogus. Incipit liber
Samuelis pꝛimus. Capl'm. I.

Fuit vir vnus
de ramathaim ſophim de
monte effraim. et nomen
eius helchana: filius hie-
roboam filij heliu. filij thau. filij ſuph ef-
frateus. et habuit duas vxoꝛes: nomen
vni anna. et nomē ſecūde fenenna. Fue
rūtq3 fenēne filie: anne aūt nō fuerūt li
beri. Et aſcēdebat vir ille de ciuitate ſua
ſtatutis dieb⁹ vt adoꝛaret et ſacrificaret
dn̄o exercituū in ſylo. Erāt aūt ibi duo
filij heli. ofni et phinees ſacerdotes dn̄i
Venit g̊ dies ⁊ imolauit helchana dedit
q3 fenenne vxoꝛi ſue ⁊ cūctis filijs ei⁹ et
filiab⁹ ꝑtes. Anne aūt dedit ꝑtē vnā tri
ſtis: q2 annā diligebat. Dn̄s aūt cōclu-
ſerat vuluā ei⁹. Affligebat q̄3 eā emula
eius: et vehemēter āgebat. intantū vt ex
pꝛobꝛaret q̄ dn̄s cōcluſiſſet vuluā eius.
Sicq3 faciebat ꝑ ſingulos annos cū re
deunte tp̄e aſcenderet ad templū dn̄i. ⁊
ſic ꝓuocabat eā. Poꝛro illa flebat: et nō
capiebat cibū. Dixit ergo ei helchana vir
ſuus. Anna cur fles et quare nō come-
dis. et quāobrē affligit̄ coꝛ tuū: Nunq̄d
nō ego melioꝛ tibi ſuꝫ q̄3 decē filij: Sur
rexit aūt āna poſtq̄3 comederat ⁊ biberat
in ſylo. Et hely ſacerdote ſedente ſuper
ſellā ante poſtes domus dn̄i. cū eſſet an
na amaro aīo. oꝛauit ad dn̄m flens lar-
giter: et votū vouit dicens. Dn̄e exerci-
tuū ſi reſpiciēs videris afflictōꝫ famule
tue et recoꝛdatus mei fueris: nec oblit⁹
ancille tue. dederiſq3 ſerue tue ſexū viri-
lem: dabo eum dn̄o omnib⁹ diebus vite
eius. et nouacula nō aſcendet ſuꝑ caput
eius. Factum eſt autē cum illa multipli
caret pꝛeces coꝛam domino. vt heli ob-
ſeruaret os eius. Poꝛro anna loque-
batur in coꝛde ſuo: tantumq3 labia eius